

Abstrakt

V teoretickej časti našej práce poskytujeme súdobý systematický literárny prehľad farmakologických a nefarmakologických metód augmentácie elektrokonvulzívnej terapie, ktorú zhodnocujeme na základe troch faktorov – ovplyvnenia výšky záchvatového prahu, dĺžky liečebného záchvatu a efektivity EKT meranej pomocou celkového počtu aplikácií a rýchlosti/množstva zmeny skóre na použitých vyhodnocovacích škálach. Zároveň uvádzame prehľad možných rizík a vedľajších účinkov, ktoré sú s jednotlivými metódami augmentácie spojené.

Vo výskumnej časti zhodnocujeme vplyv vysokofrekvenčnej transkraniálnej magnetickej stimulácie na jednotlivé parametre liečby EKT. Ide o dvojito zaslepenú, placebom kontrolovanú randomizovanú štúdiu na vzorke 46 pacientov liečených EKT pre depresívnu symptomatiku. Počas EKT titrácie sme zaznamenali signifikantné zníženie záchvatového prahu v experimentálnej skupine, ktorá bola pred liečbou EKT stimulovaná HF rTMS, ide priemerne o pokles náboja o 34,55 %, z 34,23 mC na 22,4 mC, $p < 0,001$ (Wilcoxonov test). Neobservovali sme signifikantný vplyv HF rTMS na dĺžku záchvatu a efektivitu EKT. Naša práca potvrdzuje hypotézu, že aplikácia vysokofrekvenčnej transkraniálnej magnetickej stimulácie tesne pred EKT znižuje záchvatový prah, čo môže byť užitočné u niektorých typov pacientov.